

En mørk og taaget Aften steg en tynd, sortklædt Herre af Sporvognen ved Hjørnet af Grønningen, gik forbi Husarkasernen og skraaede over det lille trekantede Torv for Enden af Store Kongensgade. Med den ene Haand bag paa Ryggen, den anden om Haandtaget paa en Paraply, som han for hvert Skridt stødte kraftigt mod Gadens Stenbro, gik han derpaa langsmed Nyboderskvarteret, idet han ved det matte Lygteskær undersøgte Navnene paa alle Gadehjørnerne. Da han var kommen forbi hele Rækken uden at finde det Navn, han søgte, og da der paa den øde Plads ikke var et Menneske, han kunde spørge, drejede han paa maa og faa om et af Hjørnerne og blev hurtigt ganske vildfarende i den Labyrint af mennesketomme, aldeles ensartede og kun halvt oplyste Smaagader, hvoraf Nyboder bestaar. I de lange, énetages Husrækker var alle Vinduerne i de lave Stuelejligheder omhyggeligt tilskoddede; kun gennem en lille rund eller hjærteformig Glug i hvert Halvfag trængte der Lys ud i den mørke Gade. Men indefra, bag Skod-